

مطالعات علمی بسیاری نشان داده که تولید و مصرف گوشت متهمان اصلی در ایجاد گرمایش جهانی شتاب گرفته هستند که در طی دهه های اخیر، مشاهده شده و پیامد هایش برای انسان ها، حیوانات و محیط زیست به یک اندازه مصیبت بار است. یخچال های سیاری ما به سرعت در حال ذوب شدن هستند. سطح دریاها در حال بالا آمدن هستند و گونه های حیوانی و گیاهی هر دو با سرعتی وحشتناک در حال ناپدید شدن هستند.

ما می دانیم که در دوریه اخیر، تغییرات اقلیمی در سطحی جهانی در حال تأثیر گذاشتن است. قبلاً باران، کامل می بارید. اکنون، تگرگ، باد و خشکسالی و گرمای بسیار وجود دارد. چیزی در دنیا در حال وقوع است و این یک دغدغه بزرگ است. تصاویر ماهواره ای که توسط مرکز داده های ملی برف و یخ آمریکا گرفته شده، نشان می دهد که در طی سه هفته اول ژوئیه ۲۰۱۱، یخ قطب شمال با بیشترین سرعت ثبت شده در تاریخ، با سرعت شگفت انگیز ۱۲۰ هزار کیلومتر مربع در روز، ذوب گردید. یا روزانه مساحتی به اندازه ایالت پنسیلوانیای آمریکا، محو شد. همچنین، لایه منجمد دائمی زمین که در قطب شمال، در حال ذوب شدن است، مقادیر عظیمی گاز گلخانه ای مرکب متان را در جو آزاد کرده و بقای آیندی بشریت را تهدید می کند.

تمرکز متان در "اسوالبارد" (نروژ) بسیار بالا است و این امر، خیلی نگران کننده است. شاید این امر بخاطر ذوب لایه منجمد دائمی و آزاد شدن متان باشد و اگر مسأله این باشد، بدین معناست که ما داریم به یک "نقطه برگشت ناپذیر" می رسیم از این رو اوضاع بسیار وخیم است. بدین معنی که ما باعث شده ایم که یک فرایند شتاب گرفته، ایجاد گردد؛ فرایندی که خودش خود را تقویت می کند و باعث می شود گرمایش جهانی، حتی سریع تر رخ دهد.

دانشمندان هشدار می دهند که اگر ما شیویرکسب و کار معمول خودمان را ادامه دهیم، قادر نخواهیم بود که سطوح گازهای گلخانه ای را به حد کافی کاهش دهیم تا افزایش دمای جهانی در مقایسه با مقادیر دوران پیش صنعتی را به حداکثر ۲ درجه سانتیگراد محدود کنیم. ممانعت از افزایش بیش از ۲ درجه سانتیگراد، تمرکز اصلی رهبران در گفتگوهای تغییرات اقلیمی در کپنهاگ و کنکون بود که به ترتیب در سال های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ برگزار شد. فراتر از این مرز، وقایع آب و هوایی شدیدی که اکنون رخ می دهد حتی شدیدتر خواهد شد؛ به عنوان مثال شهرهای ساحلی، زیر اقیانوس های بالا آمده ناپدید خواهند شد و آتش سوزی های شدید، حتی بیشتر رخ خواهد داد.

تنها در بخش انرژی، انتشارات دی اکسید کربن در سال ۲۰۱۰، ۳۰/۶ گیگا تن ثبت شد که شوکه کننده بوده و بالاترین مقدار در طول تاریخ است و ۸۰ درصد از انتشارات پیش بینی شده برای سال ۲۰۲۰ در این بخش، پیشاپیش "پُر شده" بدین معنی که شامل انتشار مقدار دی اکسید کربن توسط نیروگاه های برق است که در حال حاضر در فعالیت هستند و همینطور شامل کربنی است که در سال ۲۰۲۰ توسط نیروگاه هایی که اکنون در حال ساختند، انتشار خواهد یافت. این خیلی نگران کننده است. هر روز که می گذرد، تمرکز گازهای گلخانه ای در جو، افزایش می یابد و دورنماها برای حفظ تغییرات دما در کمتر از ۲ درجه سانتیگراد، دشوارتر می شود.

مرگ جنگل‌ها برابر است با مرگ انسان‌ها

تقاضا برای انرژی در دنیا، مستقیماً به مقادیر بالاتر آکازهای گلخانه‌ای اشاره دارد و هیئت اقلیم سازمان ملل متحد، می‌گوید که آلاینده‌ها باید تا سال ۲۰۱۵ شروع به کاهش یافتن کنند. فقط چهار سال باقی مانده، بنابراین ما با چالشی بزرگ روبرو هستیم. جنگل‌های بارانی که "شش‌های زمین" خوانده می‌شوند، نقشی حیاتی در جذب دی‌اکسید کربن جو و همچنین تأمین اکسیژن و کاهش تنزل زیست محیطی، ایفا می‌کنند. اما جنگل‌زدایی جهت ایجاد مرتع برای احشام یا مزارعی که برای پرورش غذای حیوانات استفاده می‌شود، باعث نابودی این شش‌های تنفسی زمین می‌گردد.

انسان‌ها با جنگل‌زدایی، سالانه حدود ۱ میلیارد تن کربن در جو، منتشر می‌کنند. بنابراین یکی از اقداماتی که نیاز است همراه با کاهش انتشارات حاصل از استفاده سوخت فسیلی، انجام دهیم، کاهش انتشارات حاصل از جنگل‌زدایی است و برای مثال در آمازون، حدود ۷۰ درصد از جنگل‌زدایی، با تبدیل جنگل‌ها به مرتع احشام مرتبط است. بنابراین ما باید تغییر رویه دهیم و جنگل‌ها را به مراتع احشام تبدیل نکنیم. ما با حفظ جنگل‌ها، جوامع امروزمان را تقویت می‌کنیم و یک بنیان اقتصادی و بوم‌شناختی را ایجاد می‌کنیم که برای یک آینده‌ایمن ضروری است.

مانعت از جنگل‌زدایی و مدیریت جنگل‌ها بطور زیست پایدار، چهار مزیت مهم را ارائه می‌دهد:

اول، ما از قبل می دانیم که چطور اینکار را انجام دهیم، پس این مزیت را داریم. دوم، می تواند یک تأثیر فوری در کاهش انتشارات داشته باشد. سوم، این یکی از اقدامات موجود با هزینه قابل اجرا برای کاهش تغییرات اقلیمی است. چهارم، دارای چند منفعت همزمان است که شامل حفظ خاک، کنترل سیل و حفاظت از تنوع زیستی است. چنین خدماتی، میلیاردها دلار ارزش دارد. حفاظت از جنگل ها برای حفظ اکوسیستم ها و تأمین معاش و درآمد برای بیش از یک میلیارد نفر، امری حیاتی است.

آلودگی در دامپروری ها

ما مجبور نیستیم که صبر کنیم و از نقاط غیر قابل بازگشت، بگذریم تا شاهد تأثیرات واقعی دامپروری بر روی اقلیم و آب و هوا باشیم. در شرایط بسیار آلوده دامپروری ها که پر از بیماری های مختلف است، مجاز است که به احشام آنتی بیوتیک داده شود تا رشدشان سرعت یافته و تا زمان کشتار، حیوانات را زنده نگاه دارد. سوء استفاده گسترده صنعت دامپروری از این مواد، عوامل بیماری زای مقاوم در برابر دارو و بی نهایت خطرناکی را ایجاد می کند که "ابر میکروب" نامیده می شود.

از ماه مه ۲۰۱۱ تاکنون در اروپا، "سندروم همولیتیک یورمیک" و "انتروهوموراژیک" و "اشریشیا کولای"، تقریباً ۵۰ مرگ را در بیش از ۴ هزار مورد گزارش شده موجب گردید. دانشمندانی مانند دکتر "فرانسیسکو دیز گنزالز"، یک استاد ایمنی غذایی در دانشگاه مینیسوتای آمریکا، خاطر نشان می کند که علت نهایی این عفونت ها، احشام هستند.

دامپروری ها علیرغم ممنوعیت (اتحادیه اروپا) بر مصرف آنتی بیوتیک های تقویت کننده رشد، همچنان از این آنتی بیوتیک ها استفاده می کنند.

این امر پیامد های بسیاری بر سلامت انسان دارد. پیامد اصلی آن این است که باکتری های مقاوم در برابر آنتی بیوتیک، مثل "ام آر اس ای"، "سالمونلا"، "یا" کمپیلوباکتر"، در احشام مقاومشان بالا رفته و بعد می توانند به انسان ها انتقال یابند.

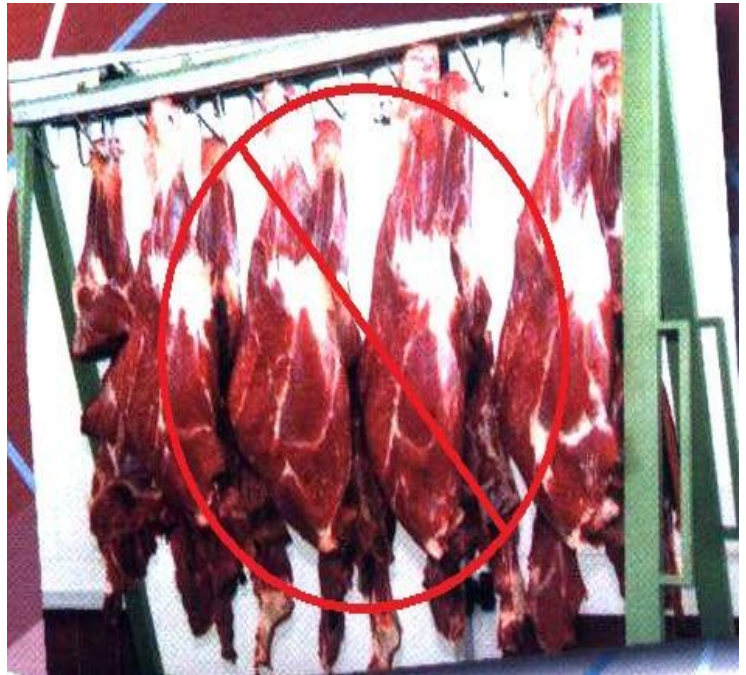
برای مثال وقتی گوشت خام است، اگر در دست گرفته شود، این باکتری ها می توانند به دستتان وارد شوند یا حتی اگر بطور ناصحیح پخته شوند، می توانند وارد روده تان شوند.

دولت آمریکا، علیرغم توصیه های متفکرانه درباره رژیم غذایی با کاهش مصرف گوشت و لبنیات، با اختصاص دادن بیش از ۶۰ درصد از کل سوبسیدهای کشاورزی کشور به دامپروری، از این صنعت حمایت می کند. بدون این سوبسیدها، ارزانترین همبرگر در آمریکا، تا ۳۵ دلار هزینه خواهد داشت.

نقش سیاست گذاران در جلوگیری از تغییرات اقلیمی

این امر بسیار مهم است که نمایندگان مجلس تشخیص دهند که دامپروری در حقیقت فقط بدین خاطر سودآور است که آنها هزینه واقعی نظام تولیدشان را نپرداخته اند. زیرا این نظام نه فقط به سلامت حیوانات آسیب بسیار می رساند بلکه آلوده کننده محیط زیست است. سیاست برای ایجاد تغییر در رفتار، مهم است. می دانیم که چطور سیاست های مالیاتی، می تواند بر هر کسی در دنیا تأثیر بگذارد. آن ها بسادگی تصمیم می گیرند که سیگار برای سلامتی بد است و بعد مثلاً یک مالیات ۵۰ درصدی بر دخانیات اعمال می کنند. و تأثیرش را بر رفتار انسان خواهند دید. به بیان دیگر سیاست گذاری، برای جهت دهی مردم به سمت الگوهای مصرفی دوستدار محیط زیست و زیست پایدارتر یک کلید است.

تولید گوشت ، بار سنگینی بر کره زمین است زیرا نیازمند مقادیر عظیمی از مواد اولیه مانند علوفه، کود، سوخت و آفت کش هاست که تولید کنندگان گله‌های گلخانه ای اند. هر ساله، دام‌ها در سراسر دنیا، مسئول ایجاد ۳۷ درصد از کل انتشارات متان و ۶۵ درصد از کل انتشارات دی‌اکسید کربنی هستند که انسان مسبب آنها بوده است.

بررسی منتشر شد اخیر، با عنوان " راهنمای گوشتخواران برای تغییرات اقلیمی و سلامتی " توسط گروه کار زیست محیطی سازمان غیر انتفاعی آمریکا نتیجه گرفت که اگر فرض کنیم که همی ۳۰۰ میلیون نفر در آمریکا، یک روز در هفته بمدت یک سال خوردن گوشت یا پنیر را متوقف کنند، کاهش انتشارات گازهای گلخانه ای معادل با رانندگی نکردن به اندازه ۱۴۶۵ میلیارد کیلومتر یا حذف ۷٪ میلیون خودرو از جاده هاست.

همچنین، این بررسی نشان داد که مصرف هر کیلو گوشت گاو ، معادل ۲۷ کیلوگرم دی‌اکسید کربن منتشر می‌کند، در حالیکه مصرف هر کیلو از منابع پروتئین گیاهی مانند لوبیا، توفو و مغزها، تقریباً معادل ۲ کیلوگرم دی‌اکسید کربن، یا فقط ۷٪ درصد مقدار معادل گوشت گاو، دی‌اکسید کربن منتشر می‌کند. بنابراین، اتخاذ یک رژیم غذایی گیاهی اثر ما بر اقلیم و محیط زیست را به مقدار زیاد، کاهش می‌دهد و این تغییرات به کمک سیاست گذاران با سرعت خیلی بیشتری پیش خواهد رفت.

استفاده از بخش های پایین تر زنجیره غذایی

مصرف گوشت و تولید گازهای گلخانه ای اثرات جبران ناپذیری بر تغییرات اقلیمی و کره زمین دارد. به علاوه با تولید گوشت

در واقع شما ابتدا به حیوانات، غذا می دهید و بعد گوشت شان را می گیرید و سپس آن گوشت را مصرف می کنید. شما چندین چرخه را از دست می دهید. این بهتر است که انسان ها بتوانند به مصرف مستقیم غذای گیاهی بپردازند. بدین طریق شما از محصولات بسیار و گیاهان و جانوران محافظت می کنید. همچنین انتشارات گازهای گلخانه ای بسیاری را کاهش می دهید. ما همگی باید حافظ محیط زیست شویم و غذاهای گیاهی مصرف کنیم.

تحقیقی توسط موسس "رودیل" در ایالات متحده، دریافته است که اگر فعالیت های کشت ارگانیک بر هم زمین های قابل کشت در سراسر دنیا، پیاده سازی شود، تقریباً ۴۰ درصد از انتشارات فعلی دی اکسید کربن را جذب و ذخیره می کند. یکی از سیاست هایی که جامعه انسانی در ایالات متحده به تصویبش کمک کرد، خوردن از بخش پایین تر زنجیره غذایی بود، و به میزانی که مردم این کار را انجام دهند، مقدار کربنی که استفاده می شود را کاهش خواهید داد. بنابراین بین جنبش ارگانیک، بازارهای محلی کشاورزان ارگانیک و تغذیه از بخش پایین تر زنجیره غذایی، رویکرد به سمت گیاهخواری و وگانیزم مقدار کربن مورد استفاده را به وضوح کاهش می دهد.

چطور صنعت دامپروری و فجایع ناشی از آن را حذف کنیم؟

ما باید رفتارمان را تغییر دهیم و مصرف گیاهان را ترویج کنیم زیرا تولید گوشت، بسیار گران است و ابه هیچ وجه زیست پایدار و کارا نیست. اگر همه مردم با انتخاب های هر روزشان یک شیوه زندگی نیک خواهانه و عاری از مصرف محصولات حیوانی را اتخاذ نمایند، فعالیت های مخرب صنعت دامپروری، فوراً متوقف خواهد شد و انتشار گازهای سمی گلخانه ای، بطور عمده ای کاهش خواهد یافت. و سیاره ما نیز خنک خواهد شد. علاوه بر این، تمام فجایعی که هم اینک شاهد آن ها هستیم دیگر وجود نخواهند داشت.

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره تغییرات اقلیمی به کتابخانه سایت کانون در آدرس زیر مراجعه نمایید:

کتابچه چالش های تغییرات اقلیمی سال 2011

<http://www.phce.org/books.html?task=view&id=7&catid=103>